

Todistaja

Syyskuu • September 2008 No. 8 Volume 82

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Tarvitaan Jumalan
ihme 2

Verraton Jumalan
rakkaus 3

Ihmeellisiä
tapahtumia 3

Rakentaja... kukin
talonsa kohdalta 4

Se toimii vieläkin 5

Kotona odotetaan 5

Aaro Vainion tarina
..... 8

Aktiinterveisiä
vuodelta 2007 10

Korvakuulolta
ja muistin
varassa 10

Mt. Everest calls 12

PHOTO: LEEVI MYRÄ

Toronton Siunaus

TEXTI
JA KUVAT:
LAURI KARHINEN

Toronton Saalem-kirkko oli vuoden 2007 kesäjuhlien järjestäjä. Kansaa juhille saapui jopa oletettua enemmän. Koko Pohjois-Amerikan manner, Floridasta Vancouveriin oli edustettuna. Suomesta ja Ruotsista tuli juhille väkeä, peräti Intiasta.

Kokonaisuutena muistamme juhlan ehyenä ja sisäisesti rakentavana. Ilahduttavaa oli nuorten runsaus. Sielumme tuli ravituksi Sanan tuhdilla leivällä ja tasokkaila musiikkiesityksillä. Hoitamatta ei jäänyt myöskään kehon puoli; ruoka oli hyvää, aina tarjolla ja sitä riitti. Saimme jopa muurinpohja-lettuja! Majutus ja kuljetus kertoi torontolaisten palvelevasta asenteesta suurilla kirjaimilla. Aito lämpö huokui järjestäjistä ja tilaisuuksista. Ulkoista lämpöä oli melkein liikaa mittarin osoittaessa juhlien alussa +38 C. Kirkon tilat osottautuivat kuitenkin toimiviksi helteestä huolimatta.

Kaksikielisenä tämä konferenssi oli kuin ystävällinen kädenojennus hengellisen perheen ei Suomea puhuville. Tulimme kaikki ravituiksi ja samalla saimme olla yhdessä perheenä.

Jatkuu sivulla 4

Kolme sukupolvea keittiössä: Oik. Raija Nakkila, tytär Kirsi Mynttinen ja tyttärentytär Kristiina Mynttinen. Sukupolven vaihdos onnistuu!

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä
välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Toimittaja/Editor

Lauri Karhinen

Layout

Keijo Sakara

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen

Takasivun toimitus

Sylvia Rukkila

Aluetoimittajia

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

Annikki Siren,
Katajakalliontie 2,
01120 Vesterskog
PUH 09-877-9114

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$26.00. (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00

USA:STA: US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 30 euroa.

Muista maista:

CAD \$36.00 , US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetys sihteeri

Erkki Inkiläinen
19 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

Lähetyskassa USA

Ulla Saari
6804 Trade Wind Way, Lantana
FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila
sylviarukkila@sympatico.ca

\$3.00 (GST INCL.) 3,00 euroa
GST No. R 121903561
Publications Mail Agreement No. 40028608
Publications Mail Registration No. 09505

“We acknowledge the financial
support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance
Program (PAP), toward our
mailing costs.”

Canada

Tarvitaan Jumalan ihme

LAURI KARHINEN

Nämä sanat lausui juutalainen rabbi. Olimme palaamassa Floridan Talvipäiviltä helmikuun 22.2007. Jouduimme vaihtamaan Newarkin kentällä konetta ja siellä Seattlen koneeseen pääsyä odotellessa huomasin arvokkaan juutalaisen rabbin yleisön joukossa. Toive syntyi mielessäni, että pääsinsin juttulemaan hänen kanssaan. Toiveeni toteutui, päätyimme isumaan vieretysten koneessa.

Juutalaiset ovat aina olleet mielenkiintoni kohde. Mielelläni keskustelen heidän kanssaan. Tällä kertaa hartaasti odottelin mahdollisuutta keskusteluun. Esittelin itseni ja kysyin, saisinko esittää jonkun juutalaisuutta koskevan kysymyksen. Rabbi oli halukas vastamaan. Ensin kysyin rakentavatko Israelin juutalaiset temppelin Jerusalemiin. Jotenkin haikeana hän vastasi, että se on harras toivomme, mutta ei alkanut selvittelmään asiaa sen enempiä. Mieleeni jäi voimakkaana

sanonta: “Harras toiveemme.” Kerroin tuolle rabille, että olen Amerikan suomalainen ja kerroin vierailleen vuonna 2000 Puolassa Auswihin keskitysleirillä, missä Natsi-Saksan toimesta tuhottiin miljoonia juutalaisia. Kuvailin vaikutelmaani tuon paikan näkemisestä; kuinka se sattui sisimpääni ja hiljensi minut täydellisesti. Kysyin kuinka juutalaiset suhtautuvat Saksaan tänään. Hänen antamansa yksi esimerkki puhui paljon: Rabbin läheiskulainen oli saanut lahjaksi kauniin kristallimaljakon. Se oli lahjan saajan käsissä, joka huomattessaan merkinän: “Made in Germany”, antoi arvokkaan maljan tilausta käsiensä välistä lattiaan pirstaleiksi. Totesin, nuo syvät haavat eivät ole vielä kukaan parantuneet.

Keskusteluissamme ilmeni, että hänellä on viisi poikaa, joista kolme palvelee isän tavoin rabbina. Parhaillaan hän ja vaimonsa olivat menossa Seattleen tapaamaan poikaansa, jolla oli kolmen kuukauden ikäinen lapsi. Jännittävä ensi tapaaminen oli siis edessä.

Annoin uuden ystäväni tietää tuntevani juutalaisten historiaa Raamatun perusteella. Keskustelimme Israelin valtion koosta ja rajoista esim. Kuningas Salomonin aikana. Muistutin rabbia Raamatun lupauksesta; Israelin ulottuvan Eufrat-virrasta Välimereen. Tietenkin hän tiesi nämä asiat perinpohjin Tooran (Juutalaisten raamatun) perusteella. Totesimme myös tämän päivän tilanteen; Israelilla on maata vain tilkukanen ja senkin viholliset halusivat pois ja syöstä koko kansan mereen. Kysyin kuinka nämä Raamatun lupaukset tulevat tapahtumaan. Odotin jonkunlaista sanojen vuodasta kysymyksen johdosta. Näin rabbin vain kohottavan olkapäitään ja kuulin lyhyen vastauksen: “Siihen tarvitaan Jumalan ihme.”

Israelin historia on täynnä Jumalan ihmeitä. Aabrahamista tähän päivään saakka sen historia on yhtä ihmettä. Tuon kansan toiseksi nimeksi voisimme antaa: Jumalan Ihme. Aikamme hallitsijat ja poliitikot luulevat järkeilyllä ja

politikoinnilla ratkaisevan-sa Lähi-Idän tilanteen. Ihmeiden Jumala on antanut profettainsa kirjoittaa Israelin historian etukäteen. Ajan tilanteita seuraten se ei mahdu normaalin ihmisen järkeen. Valtaosa ihmistä odottaa vain Israelin katoamista kartalta. Niin idässä kuin lännessä toivotetaan sanomaa, jonka takana ovat pimeyden voimat: “Israel tuhoutuu – me tuomitsemme sen kansan, se on koko maailman pahennus.” Uskovina me vain odottelemme, mikä on seuraava Jumalan ihme tuon kansan kohdalla? Ihmeitä on tulossa – ne voivat olla hyvin lähellä. Me siunaamme Jumalan Valittua Kansaa. Monia asioita emme ymmärrä. Onneksi nämä asiat eivät olekaan ihmisen ymmärryksen varassa.

Seattlen lentokentällä näin vielä vilauksen uusista ystäväistäni, Aabrahamin jälkeläisistä. Vielä ystävällinen vilkutus toisillemme ja tiemme erkanivat. Siunaan heitä tietäen, että eräänä päivänä Aabrahamin jälkeläiset kokonaisuutena ymmärtävät Jumalan koko suunnitelman ja tunnistavat Messiaansa, jota heidän isänsä eivät hyväksyneet.

Jumalan ihmeitä on myös kokenut lehtemme Todistaja. Melkein kaikki aikalaisensa, suomalaiset lehdet, ovat kadonneet. Todistaja todistaa vieläkin. Edelleen tarvitaan ihmeitä ylhäältä: Kuinka voisimme siirtää sen uuden sukupolven käsiin ja vastuulle? Myös taloustilanne tähän vuoden aikaan tarvitsee ihmeen. Jumala on muutoin käyttänyt kaarnejakin ihmheidensä toteuttamiseen.

Armoa ainoastaan

Minä lapseksi Jumalan syntyä sain,
Ja ymmärsin - suuresta armosta vain.
Läksin elämän tielle mä kiittäen
Ja autuudestani iloiten.
Monet tahtoivat neuvoa alkajaa,
Taivaan tien uutta kulkijaa.

Ja neuvoja noita kuullessain
Aloin epäillä täyttä armoain.
Sillä puheista noista ymmärsin,
Pitää jotain tehdä itsekin,
Että armon tuon paremmin ansaitsisin.

Ja niin päätin yrittää paremmaks tulla,
Pieni ansio että armoon ois mulla.
Mutta vaikka tein töitä ja taistelisin,
Niin aina vain sen mä huomasiin,
Joka päivä mä armoa tarvitsin.

En hyväksi tulla voinutkaan,
Tulin Paavalin lailla huomaamaan,
Synti minuun on jäänyt asumaan.
Käännyin Herrani puoleen hädässäin.
Silloin Jeesuksen ristillä riippuvan näin:
“SE ON TÄYTETTY”, huusi mun Herrani,
kun kuolohon päänsä kallisti.

Oli velkani maksu täydellinen!
Enää turhia kuormia kannan en.
Olen syntinen, samalla vanhurskas,
Hänen verensä tähden autuas,
On kuormansa kevyt ja sovelias.

Ja jos jotakin hyvää tehdä voin,
Minä senkin Herrani armoksi koin.
Jatkan jälleen tietäni iloiten
Vain Herrani armoon turvaten.
Ja jos kerran kasvonsa nähdä saan,
tiedän se on armoa ainoastaan.

Hilkka Koivistoinen

Verraton Jumalan rakkaus (osa 1)

”Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.”(1 Kor 13:13)

Kiertäessäni Savon maakunnan kouluja maakunnallisena koulutyöntekijänä vuosina 1991 – 1997, pidin kesäisin useita lasten leirejä. Taisipa parhaana kesänä olla jopa kahdeksankin leiriä, joilla toimin leirin opettajana tai johtajana. Muistan, kuinka monella leirillä opetin aiheesta ”Raamattu – Kartta, käyttö-ohjekirja ja rakkauskirje.” Tuon raamattutunnin mehevin kohta oli luonnollisesti se osa, missä kerroin pienille leiriläisille omista kokemuksistani ala-asteelta, kun olin ihastunut johonkin tyttöön ja lähetin hänelle sitten rakkauskirjeen. Siitä olikin sitten helppo rakentaa silta opetukselle aiheesta: ”Raamattu on Jumalan rakkauskirje sinulle.” Tässä on suuri totuus. Raamattu on todellakin Jumalan rakkauskirje meille. Se kuvaa voimallisella ja vastaan-sanomattomalla tavalla kuinka uppiniskainen ja syntinen ihmiskunta kääntää uudelleen ja uudelleen selkäänsä luojalleen mutta kuinka Luoja, Kaikkivaltias Jumala, rakkaudessaan järjestää pelastuksen lahjana meille kaikille. Siinä on rakkauskirje, joka on vertaansa vailla.

Vanhan testamentin kirjallisuudessa on kirja nimeltä Korkea Veisu. Korkean Veisun sanoma on ulottuvuudeltaan kaksiosainen. Ensiksi kirja kuvaa Jumalan Pyhän Hengen innoittamana aviollista rakkautta miehen ja naisen välillä. Kuinka puhtaaksi, kauniiksi ja voimakkaaksi Jumala onkaan aviollisen rakkauden tarkoittanut. Toinen ulottuvuus on Kirjan hengellinen sanoma Jumalan ja yksilöihmisen välisestä rakkaudesta tai Kristuksen ja hänen seurakuntansa välisestä suhteesta. Korkeassa Veisussa on yksi raamatun kirjallisuuden kauneimmista kuvauksista, siitä, mitä rakkaus on.

”Pane minut sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Sillä rakkaus on väkevä kuin kuolema, tuima kuin tuonela on sen kiivaus, sen hehku on tulen hehku, on Herran liekki. Eivät suuret vedet voi rakkautta sammuttaa, eivät virrat sitä tulvaansa upottaa. Jos joku tarjoaisi kaikki talonsa tavarat rakkauden hinnaksi, häntä vain halveksuttaisiin.”(Korkea Veisu 8:6-7). Näissä ja-keissa meille kuvaillaan kaikki voittavaa Jumalan rakkautta.

Jumalan rakkaus on kuin sinetti

Morsian sanoo: ”Pane minut sinetiksi sydämellesi, sinetiksi käsivarrellesi. Sillä rakkaus on...”. Tällä morsian tarkoittaa, että hän tahtoo olla kuin sinetti rakastettunsa sydämellä. Näin ilmaistessaan hän tarkoittaa olevansa puolisonsa omaisuutta ja kuuluvansa vain hänelle. Vanhassa nuorisolaulussa laulettiin: ”Jeesus on minun ja minä olen Hänen – Jeesus on rakkaus!”. Me kuulumme Kristukselle ja meidät on kihlattu Kristukselle niinkuin Paavali opettaa uuden testamentin kirjoituksissa.

Näen tässä sanan jakeessa kuitenkin huikean

kuvan Jumalan rakkauden vaikutuksista. Aivan niinkuin sinetti kertoo jotain lähettäjästään ja sinetin omistajasta, samalla tavalla Jumalan rakkaus minussa on viesti Jumalan maailmasta. Raamatun päivinä sinettiä kannettiin joskus kaulassa. Siitä tuo ilmaisu ”Pane minut sinetiksi sydämellesi.” Minulle se puhuu kuvakielenä siitä, että Jumala tahtoo, että hänen rakkautensa olisi sinettinä meidänkin sydämemme päällä. Niin, että sydämen ajatuksemme, motiivimme ja tarkoituspäätöksemme olisivat tämän Jumalan rakkauden sinetöimät ja läpitunkemat. Ajattele siis Jumalan rakkauden valtaamia ajatuksia. Toinen tapa, jolla sinettiä kannettiin oli nauhassa, joka oli kiedottu käden ympärille ja sitä tarkoittaa tuo termi ”...sinetiksi käsivarrellesi.”. Tämänkin kuvan sanoma on voimakas. Jumala tahtoo, että käsivartemme on hänen rakkautensa sinetöimä eli kaikki tekomme ja työmme, ahkeroimisemme Jumalan valtakunnan ja lähimmäistemme hyväksi tulisi olla rakkauden läpitunkemaa. Tee siis rakkauden tekoja, joidenka vaikuttimena on rakkaus.

Marko Selkomaa

Sinetti myös puhuu valtuuksista. Kun kirje oli sinetöity esimerkiksi kuninkaan sinetillä, se tarkoitti, että kuninkaan valta ja valtuudet olivat tuon kirjeen takana. Rakkaus meidän kohdalamme on taivaan sinetti. Kun vaellamme Jumalan rakkauden valtaamina ja palvelemme ihmisiä rakkauden kautta, silloin tämä taivaallinen valtuutuksen sinetti on päällämme.

Jumalan rakkauden tulisi olla sinettinä, tuntomerkkinä Jumalan lasten ja Kristuksen seurakunnan elämässä. Varkaudessa asuessani koko kaupunkikuvaa vallitsi Enso-Gutzeitin paperitehdas. Metsurit kävivät ympäröivissä Gutzeitin metsissä ja etsivät sopivan koikaisia, paksuisia ja näköisiä puita paperitehtaalle vietäviksi. Kun sopivankokoinen puu löytyi, metsuri iski merkkaukskirveellä puuhun Gutzeitin leiman. Siitä seuraava metsuri tiesi, että puu kuului paperitehtaalle. Samalla tapaa meissäkin tulee olla omistuseleima ja tuo esiintuleva tunnistusmerkki on meille kerrottu Johanneksen evankeliumissa: ”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus.” (Joh 13:34-35). Tuntomerkkinä tulisi siis olla Jumalan rakkaus.

Jumalan rakkaus on voimakas

”Sillä rakkaus on väkevä kuin kuolema.”(KV8:6). Tahtoessaan viestittää meille jonkin suuren totuuden, Jumala usein käyttää voimakasta kuvakieltä. Jumala ei siis sano, että rakkaus on kuin kuolema, vaan väkevä kuin kuolema. Miksi Jumala on ottanut esimerkiksi ja kuvakielen ilmaisuksi sanan kuolema? Rakkaushan on jotain vallan myönteistä mutta kuolema päinvastoin tyystin kielteistä ihmiselämän näkökulmasta ajateltuna. Syy on selvä. Kuolema on

Ihmeellisiä tapahtumia

HERMAN BLOMERUS

Olimme juuri palanneet Kanadasta Suomeen ja ajelimme Rogerin kanssa Helsingin alueella. Vuosien mittaan kaupunki oli kokenut melkoisia muutoksia. Toisia katuja oli suljettu ja uusia avattu. Meille takavuosilta niin tuttu kaupunki oli muuttunut ja me eksyimme pahan kerran. Emme edes löytäneet tietä takaisin Kehä Kolmoselle. Harhailimme Helsingin Puistolan alueella.

Siellä eksyksissä ajellessamme huomasin vanhahkon miehen hoipertelevan humalatilassa ja näin kuinka hän kaatui tien poskeen. Pysäytin auton ja riensin auttamaan pappaa. Nostin hänet ylös ja kysyin onko hän sairas. Autettava sanoi hakeneensa vie-reisestä kaupasta olutta ja oli nauttinut sitä liikaa ja siksi eivät jalat kantaneet. Siinä sitten vähän nuhtelin pappaa, ettei sitä nyt sillä tapaa saisi tehdä, siinä hän voisi loukkaantua oikein pahasti. Kysyin missä hän asuu. Mies näytti lähellä sijaitsevaa Pelastusarmeijan turvakotia: ”Siellä minä majailen.” Saatoin hänet sinne ja istahdimme siellä puiston penkille. Siinä koin voimakkaasti, että tälle papalle pitää todistaa Jeesuksesta. Kerroin hänelle kuinka Jumala rakastaa kaikkia, epäonnistuneitakin, ja että Jeesus Kristus haluaa antaa juuri sellaiselle aivan uuden elämän. Humaltunut mies kertoi, että niinhän se minun sisareni ja mieheni aina minulle vakuuttivat. Sisaren mies oli oikein Jyväskylän Helluntaiseurakunnan saarnaaja aikoinaan. Luettelilin siinä sen ajan tuntemiani saarnaajia Jyväskylästä josko joku heistä olisi se ”sisaren mies”. Papan muisti oli pahasti heikentynyt, eikä hän tunnistanut ketään mainituista nimistä. Sitten muistin vielä yhden, Hänninen. ”Sehän se oli se sisareni mies, hän minulle todisti usein mutta en halunnut tehdä parannusta. Nyt he molemmat ovat jo

kuolleet.” Kuuntelin miehen tunnustusta ja kyynelivät silmiini. Sanoin papalle, että juuri nyt on tullut se hetki kun sisaresi rukouksiin tulee vastaus. Nyt on sinun aikasi tehdä todellinen parannus. Jeesus haluaa pelastaa sinut tässä ja nyt! Nyt mies alkoi vuorostaan itkeä ja ihmetellen kyseli, että kuka sinut lähetti tähän juuri nyt. Sinähän aivan tipahdit tähän jostakin. Kerroin vain, että Jumalalla on omat tiensä johdatella palvelijoitaan oikeaan paikkaan ja oikealla ajalla. Siinä saimme yhdessä kääntyä rakastavan Vapahtajan puoleen ja sain julistaa katuvalle miehelle synnit anteeksi Jeesuksen sovintotyön perusteella. Ollisittepa nähneet papan kasvot tuossa hetkessä; ne sädehtivät ilosta. Sisaren rukouksiin oli tullut vastaus yllättävällä tavalla.

Ajatella, vuosikymmenien jälkeen meidän piti eksyä Helsingissä, että suuri Jumala voisi vastata sisaren hartaisiin rukouksiin veljensä pelastumiseksi. Näin jälkepäin totean, että emme tainneetkaan olla eksyksissä, vaan johdatussessa silloin kun kokeilin Suomeen tuomaani Pontiac autoa Helsingin liikenteessä.

Antakoon tämä ihmeellinen tapahtuma uskoa esirukoilijoille. Jumala kuule rukoukset ja vastaa ajallaan. Hänellä on joskus perin merkittävä tapa vastata joihinkin pyyntöihin.

VANCOUVERIN KESÄPAPPI,
HERMAN BLOMERIUS

Rakentajia... kukin talonsa kohdalta.

Joskus mieheni Eljaksen kanssa käymme hautausmaalla ja katselemme nimiä hautakivistä. Ihmeteltävän paljon sieltä löytyy suomalaisia, useat tuntemattomia, mutta mukana monia tuttujakin. Joitakin entisiä seurakuntalaisia niiden mukana.

Sieltä löytyy Toivo Pajalan ja hänen Sylvi-puolisonsa nimet. Pajala oli vuosia Thunder Bayn suomalaisen seurakunnan paimenena, ja Sylvi sydämellisenä "pappilan" emäntänä. Kaikki, jotka tunsivat Pajalan, muistavat hänet ahkerana ja hyvänä työntekijänä. Radiotyö jatkui vuosia hänen toimittamanaan ja hänen äänensä kuultiin kaukana yli maan rajojen. Seurakunnassa ei vain kokoukset olleet hänen vastuullaan, vaan aina kun joku tarvitsi apua, hän oli valmis auttamaan, joskus vaikka keskellä yötä. Kuulin, että tuollaisessa yöhetkessä joku sai avun siulunhätänsä ja tuli uskoon. Hän oli aina valmis kuin partitoytöt ja pojat tekemään sen, mikä tuli hänen osakseen.

Toinen tuollainen ahkera työntekijä oli Ritva Siltamäki, joka perheensä hoidon ja sairaalatyönsä lisäksi, oli tunnollinen ja ahkera kuoronjohtaja vuosia ja jälleen vuosia. Kun ohitamme hänen hautakumpunsa, tulee mieleen tuo Jumalalle antautunut ahertaja.

Läheisimpänä meitä lienee mieheni edesmennyt vaimo ja hänen leposijansa. Hän, Emmi, oli Jumalalle antautunut Herran oma, joka ei ollut työssä niin julkisella paikalla kuin nuo edellämainitsemani, mutta hän vaikutti hiljaisuudessa. Kotikäynnit ja henkilökohtainen todistaminen olivat lähellä hänen sydäntään.

He, joiden savimajat lepäävät tuolla mullan alla, ovat tehneet osansa seurakunnan työssä. Kiitämme Jumalaa heidän uskollisuudesta. Näistä edenmenneistä ajatukseni siirtyvät nyt vielä elossa oleviin, mutta vanhentuneisiin Herran omiin, jotka aikanaan kantoivat suuren vastuun seurakunnassa monella eri tavalla. Kun kirkkomme rakennettiin, monet veljet ottivat työstään vapaata ja olivat rakentamassa ilman palkkaa. Arkkitehtikin oli ihmetellyt sitä, että tuollainen kirkkorakennus saatiin valmiiksi suurimmaksi osaksi talkoovoimin. Eikä vain kirkko, vaan pappila ja leirialue mukaan luettuna.

Muistan noilta ajoilta Taiwanista "lomalla" ollessani, kun menin kirkon rakennusmaalle. Tapasin siellä esim. Gunnari ja Vieno Ahokkaan ahkerasti siivoamassa rakennusjätteitä pois lapiolla. Kuulema Vienolla oli aina tuoreet piirakat valmiina työmiehille tarjottavaksi! He tekivät työtä Herralle voimiaan säästämättä. Nyt he ovat sairaalan vuoteeseen sidottuna ja harva enää heitä ja heidän työpanostaan edes muistaa. Mutta on eräs, joka ei koskaan unohda ja Hän on heidän taivaallinen työnantajansa, joka kerran on maksava palkan jokaiselle uskolliselle. He tekivät työtä Herralle ihmisten kiitosta hakematta.

Näiden mainitsemiäni lisäksi on vielä monen monta, jotka antoivat aikansa ja uhrinsa seurakunnan työn edistämiseksi ja sielujen pelastumiseksi.

Me jäljellä olevat saamme monin tavoin nauttia heidän työnsä tuloksista. Saakoon heidän esimerkkinsä innoittaa meitä kaikkia sekä nuoria, että vielä voimissaan olevia vanhempiaakin tekemään työtä sielujen pelastukseksi, niin kauan kuin Jumala meille mahdollisuuksia antaa. Elämämme työnteon hetket kiittävät ohi aivan liian nopeaan. Toivottavasti emme kerran katuen sano: "Miksi en antanut voimiani ja kykyjäni Jumalan käyttöön, silloin kun niitä vielä oli."

Ollaan uskollisia Herralle siinä tehtävässä, minkä olemme Jumalalta saaneet. Uskolliset palkitaan! Saammeko olla mukana tuossa joukossa? Pannaan käsi sydämelle ja tutkitaan, mitä me vielä voisimme tehdä sielujen voittamiseksi.

Saara Rossi

Kirjoittaja on Thunder Bayn Saalem-Seurakunnan jäsen, jopa palveli lähetysseurakunnassa Taiwanilla 40 vuotta.

JATKOA
ETUSIVULTA

Tulkkaukset onnistuivat erinomaisesti. Niille, jotka ymmärtävät molemmat kielet hyvin, kaksi kertaa kuultuna sanoma jäi paremmin mieleen. (Siltikin, jääkö se koskaan mieleen liian hyvin?)

Avajaisjuhla oli torstaina 7:30. Juhlien isäntä, Paavo Korpela toivotti väen tervetulleeksi samalla toimien tilaisuuden juontajana. Tekstinään Paavolla oli Matt. 5:14 "Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätöksessä." Koska me olemme maailman valkeus, juhlien tunnus; NOUSE, LOISTA KIRKKANA!, on mitä sopivin kehoitus Herran omille.

Saalemin miesryhmä, Juha Mynttinen, Matti Varvas, Kari Arra ja Heka Ylänkö juhlistivat alkujuhlaa esityksillään. Kuulosti juhlaa! Hilikka Pieniniemi esitti herkeänsä soolon ja Tapani Kuperisen

Perti Kososen kasvava perhe edessä ja taustalla puolisonsa Karolinan vanhemmat, Lepiojat, Ruotsista.

trumpetti Hannu Heikki Hyppösen säestyksellä soi innoittavasti.

Illan puheen piti Lauri Karhinen aiheena Joosuan toteamus vanhoilla päivillään: "Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa." Joosua 24:15. Joosua johti kansaa esimerkillään. Emme voi pakottaa ketään seuraamaan Herraa, mutta voimme antaa voimakkaan sanoman elämämme esimerkillä. Tekstin tilanne kuvaa paljon meidän siirtolais-

ten elämää. Joosuan sukupolvi oli erämaassa kasvanut ja koulutettu. Elämä oli "erämaavaellusta", nyt Luvattu Maa antoi jo leveän leivän, vaikeat ajat olivat jääneet taakse. Tuossa tilanteessa Joosua kehotti kansaa voimakkaasti valitsemaan ja varmistamaan uudelleen ketä he palvelevat. Minä ja perheeni palvelemme Herraa.

Perjantai ja lauantai avattiin rukouksella ja ylistyksellä klo. 9. Niistä vastasivat Walter Tuokkola, Mika ja Hanna Partanen. Raamattutunteja juhlilla oli kaikkiaan 8. Saatiin paljon rikasta Sanan opetusta. Perjantain raamattutuntien pitäjät olivat Rudolph Hyvärinen, Marko Selkomaa, Matti Kumpulainen ja Intian vieraamme Samuel Emmanuel. Tässä joitakin ajatuksia perjantain raamattutunneista:

Rudolph Hyvärinen: Jeesuksen vastaus Johannes Kastajan lähettäjille Jeesuksen Messiaanisuudesta:

"Menkää ja kertokaa Jo-
hannekselle mitä kuullette ja näette." Matt. 11:4-5. Aikamme näyttää kuinka pahan voimat hyökkäävät taivasten valtakuntaa vastaan. Tämän valtakunnan laki on rakkaus koska Jumala on rakkaus. Sen voima perustuu rakkautteen. Paimen kokoaa laumansa kuten Miika 2:12 osoittaa. Pyhä Henki luo yhteyden ja siitä meidän on pidettävä kiinni. Valo poistaa pimeyden! Täällä pimeyden ja valon valtakunta ovat sekaisin, mutta pimeyttä ei nähdä koska

ihmiset ovat sokaistuneet. Miika 2:13 osoittaa, että tien aukaisija käy edellä. Valo avaa kuljettavan tien. Israelia Jumala kuljetti valonsa avulla. Kansa näki kulkea niin pitkälle kuin valo näytti, mutta egyptiläiset olivat sokaistuneita.

Marko Selkomaa toi esille neljä kuvaa seurakunnasta 1 Kor. 3:6-17 johdolla. Seurakunta on 1. **JUMALAN PELTO**. Hän omistaa sen ja pellon tarkoitus on tuottaa satoa. Mitä kylvämme, sitä niitämme. Gal. 6:7-9. Seurakunta on 2. **JUMALAN RAKENNUS**. Jeesus on mestarirakentaja.

Jatkuu sivulla 6

Todistajan kierros 2007

Lokakuussa (October) Todistaja vierailee Kanadan seurakunnissa seuraavan aikataulun mukaan:

Westbank BC	Lokakuun	6.
Calgary AB	"	8.
Thunder Bay ON	"	14.
Sault Ste Marie ON	"	17.
Sudbury ON	"	18.
South Porcupine ON	"	19.
Toronto ON	"	21.

Tämä on joka toinen vuosi tapahtuva Todistajan "LÄHELLE TULEMINEN" Haluamme tavata lukijoita, tukijoita ja asiamiehiämme koko laajan Kanadan alueella. Esittelemme Mission Pressin palveluita. Ennen kaikkea iloitsemme yhdessä Herrastamme todistuksin ja musiikin välityksellä. Kierroksen suorittavat Lauri ja Terttu Karhinen. Muistatthän rukouksin – tie on pitkä ja vaarallinen.

Se toimii vieläkin

Ryhmä nuoria evankelioi Kuopion kaduilla, torilla ja rannoilla eli siellä, missä ihmiset ovat. Kesäkuussa 2007 heillä oli yhteiskristillinen tapahtuma ja sen yhteydessä lähdettiin tapaamaan ihmisiä siellä missä he ovat. Tällaiset kosketukset ovat todella yllättäviä.

Kuopion torille oli järjestetty evankeliontitapahtuma. Lahjakkaat nuoret esittivät siellä hengellistä musiikkia ja ottivat yhteyttä kuulijoihin. Anna Kar-

Heli Karhinen toimistossaan Metro-seurakunnassa ja vierellä nuorempi sisarensa Anna Karhinen entisestä kapakasta korjatussa koussalissa.

hinen, yksi ryhmän jäsen, tapasi 16-vuotiaan tytön. Heille avautui keskustelu ja koska voimakas musiikki häiritsi keskustelua, he menivät rauhaisampaan torin nurkkaan. Siellä tuo nuori avautui Annalle kertoen, että hänkin on ollut aikaisemmin uskossa kuuluen helluntaiseurakuntaan, mutta alkoholisoituneet vanhemmat ja ankeat kotiolot sammuttivat uskon ja hän on ajautunut kadun kasvatiksi. Siellä torin laitamilla Anna sai kertoa pettyneelle nuorelle kuinka Jeesus rakastaa kaikesta huolimatta eksyneitä. Tyttö ilmaisi halunsa palata takaisin Herran yhteyteen, hän suostui rukoilemaan yhdessä Annan kanssa. Valtava ihme tapahtui kesäillalla tälle tuhlaajatyttölle. Siinä rukoillessa sydämensä suli, hän kääntyi Vapahtajan puoleen ja samalla täyttyi Pyhällä Hengellä alkaen puhua kielillä. Tyttö muisti kuullessaan kielilläpuhumista helluntaiseurakunnan tilaisuuksissa. Hänelle oli valtavaa kokea se nyt omalla kohdallaan.

Jumalan ihme oli tapahtunut. Aivan hetkessä toteutui Sanan lupaus tuhlaajalapsen armahtamisesta ja taivas vahvisti sen Apostolisen ajan merkillä. Se toimii vieläkin!

Ketä ovat nämä nuoret? He ovat evankelioimisnäkyä kantavia uskovia eri seurakunnista. Yli kaksi vuotta sitten Jumalan antaman näyn perusteella, pieni nuorten uskovien ryhmä perusti Metro-seurakunnan, tarkoituksena evankeloida unohdettuja laitapuolen kulkijoita, toimien Kuopion keskustassa. Perustavat seurakuntalaiset koostuvat helluntailaisista, vapaakirkollisista ja suurin osa on luterilaisia. Seurakunta on kasvanut kaduilla voitetuista uskootulleista. Metro-seurakunta on saanut toimintapaikkakseen entisen baarin, jota he parhaillaan kunnostavat kirkoksi. Baari-kirkon ovet ovat auki kadun ihmisille päivittäin. Sinne saa tulla keskustelemaan, lukemaan, saamaan rinnallakävijän tukea ja jopa aterioimaan. Paikka on aivan Kuopion keskustassa. Vieraillessani Metro-kirkossa, totesin, että järjestelmä toimii.

Monet kadulta löytyneet, eksyneet lampaat ovat myös aineellisen avun tarpeessa. Sielunvihollinen on vienyt heiltä kaiken, kodin; työn ja perheen. Metro-seurakunta tekee parhaansa auttaakseen näitä laitapuolen vaeltajia. Heli Karhinen on yhteiskuntatieteiden maisteri, pääaiheenaan sosiaalipolitiikka. Heli on mukana toiminnassa ja koulutuksen perusteella hyvin pätevä auttamaan näitä avun tarpeessa olevia. Suomen valtio tarjoaa moninaista apua avuttomille. On vain löydettävä oikeat kanavat ja juuri siihen Heli on saanut yliopistokoulutuksen. Tapauksia on paljon, tässä seuraa vain yksi niistä.

”Saavuttaessamme laitapuolen kulkijoita tulimme tekemisiin 16 vuotta alkoholin ja huumeiden orjuuttaman naisen kanssa. Hän halusi päästä vapauteen siitä kaikesta. Ohjasimme hänet sopivaan, yhteiskunnan tarjoamaan hoitoon. Myöhemmin löytyi asuntoonkin ja taloudellista tukea. Se mitä vielä puuttui, kykenimme yhdessä auttamaan. Olemme yhteydessä tähän naiseen edelleen. Valitettavasti on monia, jotka kuitenkin tekevät vääriä päätöksiä palaten takaisin entiseen. Me emme voi

tehdä päätöstä toisen puolesta, voimme vain osoittaa oikeaa tietä. Hengellisen avun antaminen on tärkein työmuotomme. Sanan opetuksen mukaan emme saa kieltäytyä myöskään sosiaalisesta avusta.”

Tämä työ alkoi hyvin pienestä. Ensimmäinen oli käytössä vain 20 neliön tilat. Nyt heillä on jo 400 neliötä käytössään ja lisää avautuu näinä aikoina konkurssin tehneen kapakan tullessa heidän käyttöönsä. Kaikesta päätellen Herra on siunannut Metro-seurakunnan työn. Totean lyhyesti, että näinhän Vapahtajamme Jeesus Kristus toimi maan päällä vaeltaessaan; Hän meni sinne, missä arkipäivän ihmiset olivat ja antoi avun. Juuri samanlaisia ihmisiä Hän kohtasi, ei kulkenut ohi, ei kääntänyt pois katsettaan heistä. Niin moni sai jatkaa matkaansa iloitellen kohdattuaan Jeesuksen auttajana. Siunaan Metro-seurakunnan työtä ja työntekijöitä.

LAURI KARHINEN

Kolumni

Kotona odotetaan

Elettiin niinsanottua pioneeriaikaa. Väkeä muutti paikkakunnalle perhe toisensa jälkeen, ja usein lausuttiin uusia uskovaisia tervetulleiksi seurakuntaan. Siirtolaisseurakunta rakentui kuin apostolien aikana. ”.. se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta.” Innostus oli suuri, rukous maittoi eikä pitkä matka yhteiseen kokouspaikkaan tuntunut missään. Melkein kaikki olivat keski-ikäisiä tai nuoria.

Nyt on kymmeniä vuosia kulunut. Tänä päivänä mukana oleva joukko on kovasti ikääntynyt. Ja suuri osa pioneereista on jo kotona Herran luona.

Mutta mikään ei sykäytä enemmän kuin nähdä nuoria ja lapsia seurakunnassa. Kuinka vanhemmat iloitsevatkaan heistä, eivätkä antaisi yhtäkään pois. Kuitenkin viime vuosina on tapahtunut kummallinen kato. Nuoret aikuiset ovat kadonneet jonnekin. Jossain puhutaan jo, että kokonainen sukupolvi puuttuu kuvasta. Ennen niin voimakas ja aktiivinen joukko, jonka varaan vastuuta luonnostaan siirrettiin, on jäänyt pois. Tämä ilmiö huolestuttaa suuresti. Mikä on tämän ulosvirtauksen nimi?

Suomalaisissa siirtolaisseurakunnissa voidaan tietysti vedota siihen, että nuorempi polvi on kielistynyt ja heidän on helppo lähteä mukaan suuriin englanninkielisiin seurakuntiin. Niissä on ohjelmia kaikenikäisille ja suuret puitteet kaikinpuolin. Eikä tarvitse välttämättä ruveta kantamaan mitään seurakunnan taakkoja, voi vain olla mukana ja nauttia kaikesta ja kiittää Jumalaa tällaisesta mahdollisuudesta. Samaan aikaan jokaisen poislähteneen paikka on tyhjä omassa kotiseurakunnassa. On varmasti ajankohtaista selvittää, mikä on Jumalan suunnitelma ja tahto omalla kohdalla tässä asiassa.

Hyvät ja rakkaat nuoret, te seurakuntiemme toivo ja tulevaisuus. Katsokaa ja tutkikaa, mikä on syvin syy hyljätä koti, jossa olette pienestä pitäen hoitoa, ruokaa ja rakkautta saaneet? Se tietäkää, teitä ikävöidään kotona!

We miss you

The church was living it's pioneer years. Families were moving in one after another and the newcomers were often welcomed into the church fellowship. The congregation was increasing like at the times of the apostles. "It was strengthened; and encouraged by the Holy Spirit, it grew in numbers..." There was great excitement among the members, they were eager to pray and the long distance to the church didn't matter. Almost everyone was middle-aged or young.

There were children in Sunday school and young people had their own meetings. There was a choir, even a brass band. Visiting speakers came and encouraged the lively congregation. There were special meetings and times of celebration. Church camp was obtained. Missionaries on foreign fields were supported. Literature and books were printed, even recordings were made and eagerly distributed. And the church grew in numbers as well as in the fear of the Lord.

Now the decades have passed. The church still exists, has even grown over the time. Church sanctuary is beautiful and well cared for. The church activities continue. Pastors have changed several times, but the message of the cross is still preached and Jesus name magnified. Music ministry is almost the same and missions continue to expand. Something, however, is changed. The present congregation has aged considerably. And many pioneers are already home with the Lord.

But nothing inspires more than to see children and young people in the congregation. How the older members rejoice in this and would not lose any of them. Still the last years have witnessed a strange phenomenon. Young adults have disappeared somewhere. Some people are already talking about a missing generation. This group - so strong and active in the past and upon which the responsibility naturally would fall - has moved on. This phenomenon is worrisome. What is the reason of this outflow?

We might, of course, in Finnish churches explain that the young people have lost their mother language. And it is so easy for them to go to the English speaking churches. They have programs for all age groups and have large and lively congregations. And there you do not necessarily need to carry any church responsibilities. Just come in and enjoy everything praising God for this opportunity. At the same time there is an empty place at their own home church. Surely, it is time to find out God's will and plan in this matter.

Beloved young people, you, the hope and our future. Please, examine the reasons for abandoning your home where you have received love, care and nourishment. And be sure of this: You are greatly missed at home.

JATKOJA SIVULTA 4

Toronton Siunaus

Meille Sanassa on kaikki piirustukset. Jeesus Kristus on seurakunnan perusta. Olemme osaltamme rakentajia, joita Herra tahtoo käyttää. Seurakunta on 3. **JUMALAN TEMPELLI**. Temppeli puhuu Jumalan läsnäolosta. Ef. 2:19-22. "... koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa." Tässä temppelissä Jumala asuu. Avain on yhdessä ja palvelemaan, ei erillään. Yhteys on voimaa ja Jumala toimii siinä. Seurakunta on 4. **KRISTUKSEN RUUMIS**. Jeesus vaalii ja suojaa seurakuntaa – ruumistaan. Jäsenten tulee olla sitoutuneita toisiinsa. Tarvitsemme toisiamme. Paikallinen seurakunta täällä ei ole täydellinen – kuitenkin se tarvitsee kaikkia jäseniään.

LÄHETYSJUHLA oli perjantaina klo. 13:30. Lähtyssih-

Juhlakuoro johtajanaan Mirjam Kempainen.

Vieressä Saalemseurakunnan pastoripariskunta, Korpelat.

Alla osa juhlien emännistä Vas. Marja-Leena Korpela, Sirkka Partanen, Marja Nurkkala, Marja Arra ja Seija Nieminen. Valitettavasti ei kaikkia emäntiä saatu kuvaan kerralla.

Alinna: Raimo Silegren paistamassa muurinpohja -lettuja.

Erinomaisena tulkkina toimi Marko Selkoma. Puhujan mukaan hengellisen työn tahti Intiassa on kova; aamu viidestä iltä kymmeneen tehtään työtä! Tämä on kova haaste tulkkille, jolla on edessä matka sinne marraskuussa. Puheen teema oli: PERUSTAA SEURAKUNTIA Matt. 16:18-19. "Annan sinulle avaimet." On seitsemän avainta, joista hän toi esille kaksi puheessaan. #1 RUKOUKSEN AVAIN. Rukous on yhtä kuin elämä. Nauti sitä aamulla varhain kuten israelilaiset mannaa erämaassa. Seurakunnan elinehto on käyttää tätä avainta. #2. USKON AVAIN. Apt. luku kolme liikkuu näillä alueilla. Sytytä palavaksi rukouselämäsi niin uskon avain on paremmin käytettävissäsi.

Perjantain iltapäivän raamattutunneista vastasivat Matti Kumpulainen ja Emmanuel Samuel. Mirjam Kempainen avasi herkällä soolollaan: "Morsian valvo nyt vaan", Kumpulaisen tunnin, jota Matti itse nimitti saarnaksi. Lähtökohtana oli Filip. 2:15-16. Sanomamme ja elämämme todistus. Israel, Raamatun mukaan, oli ERILLÄÄN ASUVA KANSA. Puhujan vakava kysymys: "Olemmeko mukautuneet maailman mukaan?", oli herättävä ja haasteellinen. Onko pasuunassamme selvä vai epäselvä ääni? Ajassamme meillä on AIVOPESUN vaara. Oppimme ei saa perustua kokemuksiin, vaan Sanaan.

Emmanuel Samuel jatkoi avainten käsittelyä. Ilmestyskirjassa luetaan kuinka saatana oli käsissään avain, mutta Jeesus Kristus voitti sen itselleen kuolemansa ja ylösnousemisen kautta. Emmanuel kertoi iloiten kuinka hänen poikansa palvelevat Herran työssä. Hän voi Jeesuksen tavoin vakuuttaa, että minä ja perheeni palvelemme

teeriimme Erkki Inkiläinen toimi sen juontajana. Kososet, Petri ja Karolina sekä Sonja Tuokkola johtivat yleisöä ylistyksen puolelle heti alussa. Kaarlo Suome-la kertoi lapsuuden haaveistaan tulla lähetyssaarnaajaksi, hammaslääkäriksi ja sellaiseksi kuin isä. Kaikki muut ovat toteutuneet vuosien mittaan, mutta isän saappaat taitavat olla liian suuret. Kalle antoi haasteen: "Jos voit – lähde auttamaan lähetystyössä." Viimeisistä opinnoistaan Kalle mainitsi seuraavaa: "Viimeisellä lähetysmatkalla Nepalissa opin nöyryyttä. Edellisellä Tiibetissä minulle opetettiin kärsivällisyyttä."

Jari Koivu Suomesta kertoi kiertävästä lähetystyöstä. 12 vuoden aikana häntä on johdateltu Venäjän työhön, erikoisesti Leningradin alueelle. Siellä on työskennelty katulapsien parissa, juutalaisten keskuudessa ja myöskin muslimityössä. Kovien pakkasien aikana evankeliumin levittäminen lämmitystyössä junanvaunuissa on osoittautunut hyvin hedelmälliseksi. Kenenkään estämättä he ovat saaneet julistaa Sanaa janoaville matkustajille eikä tarvitse

maksaa vuokraa kokouspaikasta!

Tilaisuudessa luettiin tevehdyksiä eri kentiltä. Ugandan tuoreet terveiset kuultiin Marko Selkomaan selostamana. Vierailunsa seurauksena Marko totesi, että lähetyssaarnaajamme Hannu ja Milla Happonen tekevät todella tuloksellista työtä koko Ugandan alueella. He ovat siellä arvostettuja, avainasemassa olevia lähettejä.

Puheen piti Intian vieraamme. Emmanuel Samuel.

Herraa. Emmanuel kehotti meitä syville vesille kalastamaan sillä Mestarin käsky ei johda pettymyksiin.

Iltajuhlan juontajana toimi Hannu-Heikki Hyppönen. Walter ja Sonja Tuokkola toimivat ylistyksen esilaulajina. Yhdistetty kuoro, Mirjam Kemppaisen johtamana lisäsi vapauttavaa ja nostavaa ilmapiiriä illan juhlaan. Kuoron pianistina palveli Tuula Haikonen. Oli ilo kuunnella ja katsella innoittavaa kuoroa! Suomivieraat, Mika ja Hanna Partanen, esittivät kaksi laulua samalla mainiten heidän Paikistani projektistaan.

Illan puhujana toimi Petri Kosonen hyvänä tulkkina Walter Tuokkola. He olivat todella toimiva pari. Yleisö tuskin tajusi, että oli tulkattu tilaisuus. Petri esitelti hauskaasti anoppinsa ja appensa, Ruotsista vierailevat Leppiojat. Illan puhe oli rohkea ja haasteellinen. Se kosketteli työtä väärillä vaikutteilla, turhan tekemistä ja paikallaan junaamista. Jeesuksen käsky on viedä VERKOT SYVÄLLE. Olemmeko jääneet vain rantavesiin. Siellä on helppompaa, mutta onko tuloksia? Työtävät, jotka toimivat joskus takavuosina eivät toimi tänään samalla tavalla. Jeesuksen käsky on viedä verkot syväälle koska kalat ovat siellä. Työntekijä, kalastaja, kuuntele Herran ääntä! Meidän Herramme elää vuotta 2007. Avain työssämme on: Syväälle Kristukseen.

Iltajuhla päättyi alttarihetkeen. Sinne tuli monia nuoria. Tämän kesän juhlien ilahduttava puoli oli runsas nuorten edustus. Meillä on toivoa tulevaisuudesta!

Lauantai aloitettiin aikaisin, jo kello kahdeksalta. Asiakokous eli veljeskokous (siskot mukana) käsitteli herätyksemme virallista puolta. Siellä mm. päätettiin, että Talvipäivien paikka on Sault Ste Marie joskus helmikuussa ja ensi kesän Suurjuhlien osoite on Sudbury.

Kello 10 Raamattutunnin piti Suomivieraamme Asko Kariluoto. Veljeskokous jatkui samanaikaisesti, joten minulta puuttuvat muistiinpanot Askon tunnista.

Raamattutuntien tulkkaus ei tapahtunut puhujanpaikalta. Yleensä kielen käytössä vuoroteltiin; välillä suomeksi ja sitten maan kielellä. Järjestelmä toimi hyvin.

Seuraavan tunnin pitäjä oli Marko Selkomaa aiheenaan seurakunta, Ef. 5:22-32. Seurakunta on uloskutsuttujen joukko, jolla on tehtävä täällä. Jeesus on seurakunnan pää. Elämä virtaa sieltä kaikkiin jäseniin. Jeesus rakastaa seurakuntaansa vaikka se onkin niin epätavallinen. Hän pyhittää seurakuntansa. On muistettava, että olemme erotettu maailmasta. Vakava kysymys; kuinka käytämme aikamme? Jeesus Kristus puhdistaa seurakuntansa. Hän tahtoo asettaa sen eteensä kirkastettuna, tahrattona, ilman ryppeä. Nyt on puhdistuksen aika. Jeesus myös ruokkii seurakuntaansa. Uloskutsuttuina me eroamme maailmasta ennenkaikkea sydämen tasolla ei niinkään ulkonaisen olemuksen perusteella. Seurakunnan jäsenten tulee toimia yhdessä, toisiinsa sitoutuen Kristuksessa.

Iltapäivällä kello 14 oli erikoinen Kiitos- ja Ylistystunti, juontajana Petri Kosonen. Koska Jumalan Taivaassa on paljon ylistystä on hyvä harjoitella sitä jo täällä matkalla. Ps. 47:6 kuvaa taivaallista ilmapiiriä: "Riemun raikuessa." Ylistys ei ole raippa, vaan se on viitta, ylistyksen viitta. Sanan mukaan ylistys on soveliaa ja pyhät eivät kyllästy ylistämään. Tilaisuudessa lauloimme vapauttavia ylistyslauluja molemmilla kielillä. Kokonaisuutena ilma-

piiri oli valoisa.

Tilaisuuden lopuksi Sanaa jakoi Floridan pappi Hannu-Heikki. Sak. 5:1 ja 6:1 kertovat näkemisestä. Näkökyky tarkoittaa nähdä oikein, katsoa totuutta silmiin. Jeesus sanoi aikalaisistaan: "Silmät teillä on mutta ette näe." Näetkö itsesi Jumalan näkökulmasta? Hän on suostunut liittoon kansasi. Näetkö toiset uskovat pyhinä? Tarvitsemme silmävoidetta. Ilm. 3:18 kehottaa ostamaan sitä nähdäksemme oikein.

Lauantai-illan perinteinen musiikkitahtuma kokosi kirkkosalin lähes täyteen. Varmasti kukaan ei pettynyt kuulemaansa. Orkesteri antoi suuren juhlan tuntua esityksellään heti alussa. Yhdistetty kuoro loi aidon iloisen tunnelman juhlaan. Tapio Rukkilan seloa olisimme kuunnelleet pitempään. Oli ilahduttavaa nähdä nuorten kuoro lavalla. Ajatelkaa, noin 30 nuorta laulajaa siirtolaisoloissa! Tapani Kuparisen trumpetti antoi selvät sävelet, hetken, jonka muistamme. Lasse Nieminen toimi Tapanin säestäjänä. Toronton Agricola seurakunnan tervehdyksen välitti heidän pastorinsa Arto Antturi. Hanuritaiteilija, Asko Kariluoto Suomesta, esitti sävellyksensä: "Eriäinen polku täällä" omalla hanurisäestyksellä. Laulun sanoma oli todella puhuva ja ajankohtainen. Torvisoittokunta juhlisti tunnelmaa uhrin keruun aikana. Marianne Puiras, lahjakas solisti, lauloi kaksi laulua ennen illan lyhyttä puhetta.

Anne Hyppönen julisti ilosanomaa, evankeliumia, II Kor.2:14 johdolla. Annen oma olemus kertoi selvästi, että on kysymys ilsanomasta. Evankeliumin sanoma tuli kirkkaasti ja selvänä esille tilaisuuden päätteeksi. Sanoman ydin on, että Jumala ei tahtoisi yhdenkään luomansa joutua kadotukseen.

Juhlien viimeinen päivä alkoi Kaarlo Suomelan suomenkielisellä raamattutunnilla kello 9. Aiheenaan Kaarlolla oli Hoos. 14:1 "Palaja Israel Herran sinun Jumalasi tykö." Profeetta kehotti ottamaan sanoja ja tunnustamaan tekoja ja pyytämään armoa Herralta. Valitettavasti herätyksemme historiassa on nähtävänä vallan tavoittelu; kuka määrää? Sillä alueella ja oikeaoppisuudesta kiivailla olemme karkoittaneet liian monia uskovia keskuudestamme. Jes. 56:6-8 kertoo Jumalan tahdosta koota jälleen omansa. Onko meillä nöyryyttä ja sydäntä pyytää ylilyöntejämme anteeksi. Kuka menee syyttää karkoitettujen luokse esittämään anteeksipyyntöä? Jes. 58:1-7 kertoo oikeasta paastosta. Sen ydin, jakeessa kuusi, käskää vapauttamaan sorretut ja avaamaan vääryyden siteet. Saman luvun jae 10 toteuttaa juhliemme tunnusta: "Nouse, loista kirkkaana." Silloin pimeys poistuu.

Jatkuu sivulla 8

Kuvat ylhäältä alas:

1. Toronton Saalemin miesryhmä.

2. Ester Greussin, edesmenneen lähetysaarniaajan matkalaukun "AVAA-MINEN" Emmanuel Samuel ja Sylvia Rukkila historiallisessa hetkessä.

3. Osa juhlien soittoryhmästä.

4. Vuoden 1963 Todistajan selostus nuorisopäivistä sai mukana olleen Marja Arran ja ystävänsä hymyilemään.

Toronton Siunaus

JATKOA SIVULTA 7

Kaarlon esimerkit unohdetuista tai väärin perustein erotetuista uskovista seurakunnissa pysäyttivät todella ajattelemaan asenteita ja vaikuttimia. Olkoon Herra meille armollinen.

Seuraava tunti kello 10, oli myös Kaarlo Suomelan pitämä. Se tapahtui englanniksi. Aiheena seurakunnan hoitaminen, jossa tarvitaan armeliaisuutta. Kaikki olemme armosta pelastettuja ja ilman Jumalan armoa emme matkalla selviä.

Kaksikielinen juhla kokous, jonka yhteydessä oli ehtoollinen, alkoi kello 11. Tilaisuuden puhuja oli herätyksemme päämajan edustaja Murrey Cornelius, juontajana toimi Lauri Karhinen. "Pyhä, pyhä, pyhä. Suuri Jumalamme.", kaikui vakuuttavana juhlivien joukosta Petri Kososen ja ylistysryhmän johtamana. Tilaisuuteen hyvin sopiva ylistysmusiikki jatkui, jonka jälkeen yhdistetty kuoro vuorostaan ylisti Herraa kahden laulun voimalla. Solistina ennen saarnaa esiintyi Marianne Puiras.

Vierailevan puhujan esitteli meidän esimiehemme Paavo Korpela. Hän muisteli aikaansa lähetyssaarnaajana Afrikassa, jolloin Murrey Cornelius oli hänen esimiehensä. Paavo peräti tunnusti, että he suomalaisina rakensivat siellä saunankin kysymättä siihen lupaa Corneliukselta. Juhlan pääpuhuja vuorostaan julisti anteeksiantannon saunanrakentajalle heti puheensa alkuun.

Puheen sisältö oli ELÄVÄ VESI. Vain Raamatun ilmoittama elävä vesi voi tyydyttää ihmisen. Rikkaus eikä mitkään ajan saavutukset tai asema voi tyydyttää ihmisen sielun kaipausta.

Juhlakokouksen päätteeksi käytiin Herran pöytään. Ehtoollisen asetussanat, Matt. 26:26-30, lukivat Lauri Karhinen suomeksi ja Paavo Korpela englanniksi. Juhlallisen musikin virratessa, kirkon täytävä juhlaansa hiljentyi tutkimaan itseään ja muistelemaan Herran kuolemaa.

Haikein mielin kokoonnuimme juhlien viimeiseen tilaisuuteen Paavo Korpelan johdolla 13:30. Kuoron johtaja, Mirjam Kemppainen, esitteli Kylväjän Laulun toivoen sen siunaavan kaikkia työssä uurrastavia. Herkin mielin kuulumme kuoron sanoman: "Kynnelin kylvävät, riemuitten he leikkaavat..." Paavo Korpela totesi Luuk. 8:4-8, 11 perusteella, että siemen on Sana. Paljon on sitä kylvetty. Saako se juurtua, tuottaako se satoa?

Lasse Ripatti, Kouvolan pastori, toi

tervehdyksen Suomesta. Siinä hän kertoi kuinka rukoustahtumat ovat saaneet aikaan liikehdintää eri puolilla maata.

Mirjam Kemppainen lauloi soolona Psalmiin 96

Juhlien isäntä, työme superintendent, Paavo Korpela kiitti kaikkia juhlan järjestelyihin vaikuttaneita. Totesimme, että paljon on työtä tehty juhlan onnistumiseksi.

Piristävänä erikoisnumerona kuultiin Helvi Tervon huuliharppu-soolo.

Juhlien viimeisen puheen kuulumme Liisa Liedeksen välittämänä. Sanoman ydin: "Kristus on kirkkautemme" Joh.1:14. Rakkaus sitoo meidät Kristukseen, Hänes-

Toronton Saalem-kirkko tarjosi sopivat puitteet kesäjuhille 2007. Kuva yleisöstä jossain päivätapahtumassa.

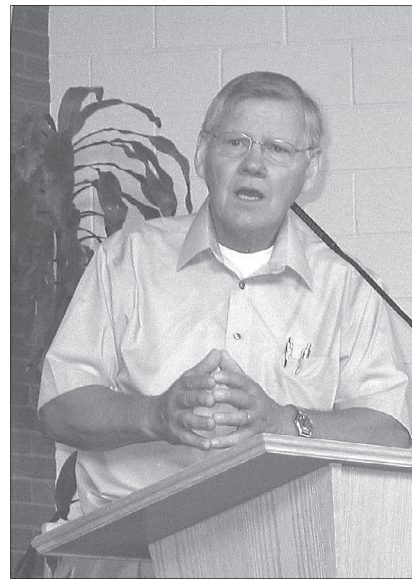
Tapani Kuparinen ja trumpetti. Säestämässä Lasse Nieminen.

Vieressä: Rudolph Hyvärinen, Sault Ste Marien pastori, pitämänsä raamattutunnin aikana.

Oikealla: Osmo ja Hilkka Pieniniemi.

sä me olemme uusi luomus – vanha on kadonnut. Liisa oli tehnyt valtavan havainnon; puhujia on paljon, mutta kuuntelijoita harvassa. Liisan kehoitus: "Ole valmis kuuntelemaan, se on monelle erittäin hyvää sielunhoitoa."

Liisan iloinen ja vapauttava sanoma

JATKOA SIVULTA 3

Verraton Jumalan rakkaus (osa 1)

kaikkein voimakkain asia, joka ihmiselämää voi koskettaa, kun tarkastelemme asiaa vain inhimillisestä näkökulmasta. Kun kuolema vierailee perheessä, kaikki tulevat sen kosketuksen huomaamaan. Kun kuoleman suuri majesteetti koskettaa, sen seura-

ukset ovat lopullisia, ehdottomia ja peruuttamattomia. Kuolemaa ei kukaan Adamin perillinen voi päästä pakoon vaan se koskettaa jokaista. Jumalan rakkaus on siis väkevä kuin kuolema, se on suunnattoman voimakas. Jumalan rakkaus voi muuttaa rapajuopon,

huumeiden käyttäjän, kaikkein moraalittomimman ihmisen jonka tunnet. Jumalan rakkaus voi voimallaan sulattaa muotojumalaisen fariseuksen ja pehmittää kienvokovan ateistin.

Mahtava esimerkki tästä Jumalan rakkauden muuttavasta voimasta on kuuluisa evankelista Nicky Cruz. Puerto Ricolaisena paholaisenpalvoja-perheen poikana hän sai nähdä ja kokea kovia asioita. Eräänä päivänä hänen vanhempansa kirosivat pikku Nickyn ja sanoivat: "Nicky. Sinä et ole meidän lapsemme vaan sinä

olet paholaisen lapsi." Täynnä vihaa ja katkeruutta tuo nuorukainen muutti New Yorkiin. Siellä hän vihasi, pahoinpiteli, tappeli, puukotti, hakkasi ja tuli hakatuksi yhtenä kovamaineisimpana nuorisojengin johtajana. Eräänä päivänä David Wilkerson toi hänelle sanoman: "Nicky! Jeesus rakastaa sinua. Vaikka leikkelisit minut linkkuveitselläsi tuhanneksi palaseksi, jokainen noista palasista silti huutaisi: Nicky! Jeesus rakastaa sinua." Tämä rakkauden sanoma muutti "paholaisen lapsen" Jumalan lapseksi. Vihan lap-

sesta tuli rakkauden suurlähettiläs, joka vielä tänäänkin toimii Jeesuksen evankeliumin julistajana ympäri maailmaa.

Jos Jumalan väkevä rakkaus pystyi muuttamaan Nicky Cruzin kaltaisen miehen – eikä hänen rakkautensa ole silloin vähintään yhtä voimakas sinuakin kohtaan.

Katso peiliin ja sano itsellesi: "Jeesus rakastaa sinua." Tämä hyvä uutinen saa varmasti hymyn kasvoillesi ja toivon heräämään sisimmässäsi.

MARKO SELKOMAA

Aaro Vainio on ensimmäisen polven siirtolaisia. Hän muutti perheineen Kanadaan 1970 veljensä Jussin luokse Thunder Bayn kaupunkiin. Nyt eläkevuosiaan Aaro ja Alli viettävät British Columbian hedelmäviljelysalueella, Pentictonissa. Ohessa “Aaron Tarina”, uskoontulosta ja vaelluksesta elämän tiellä.

Ensimmäiset vaikutukset uskon asioihin tulivat uskovaisen äidin kautta. Kansakoulun ajoilta Aaro muistelee kuinka uskonnon opetus sai ajattelemaan iäisyysasioita. Rippikouluaikana Jumalan Sanan esilläpitäminen sai nuorukaisen aralle tunnolle. Tämä todistaa siitä, että Jumalan Sanaa kannattaa pitää tarjolla erikoisesti nuorten ja lasten kohdalla. Maailma kuitenkin vei huvituksineen mukaansa vilkkaan, mieheksi varttuvan Aaron. Tanssitaidon oppiminen vei asevelvollisuuttan suorittavan Aaron yhä kauemmaksi äidin vaikuttamasta ilmapiiiristä. Liukas lattia tuli hyvin tutuksi. Niitä tilaisuuksia tuntui löytyvän joka puolelta. Niihin aikoihin löytyi myös tyttöystävä Jyväskylän puolesta. Pian sen jälkeen Aaron äiti kuoli. Äitinsä vaikuttavasta lähtöhetkestä Aaro kertoo seuraavaa:

Huomatessani äidin elämän olevan sammumassa, juoksin hakemaan sisareni ja hänen miehensä parin kilometrin päästä olemaan läsnä tuossa hetkessä. He lauloivat äidille hengellisiä lauluja. Siinä elämänsä viime hetkissä uskova äitini siunasi meitä jäljelle jääviä sanoen: “Vielä turpeen altakin minun rukoukseni tulevat kuulluksi.” Se oli väkevää puhetta jälkeennejäneille. Näin äitini muutti kirkkauden maahan.

Elämä jatkui. Avioiduin ja olin hyvin läheisessä yhteydessä sukuuni. Toisinaan näyttelin uskovaista. Sisareni joskus kysyi, että joko olet uskossa. Välttelin oikeaa vastausta esittämällä, etteihän sitä täällä ajassa tiedä. Joskus harmistuneena esitin sisarelle väitteen, että pitääkö sitä aina siitä uskostaan kertoa. Samoin tein veljellenikin, joka oli innokas todistamaan Herrastaan. Myöhemmin olen pyytänyt heiltä anteeksi taitamattomia sanojani.

Vuosi 1968 oli elämäni ratkaisun aika. Jumala oli jo kauan puhunut sydämelleni. Yritin olla uskovainen vaikka en todellisuudessa sitä ollut. Ymmärsin tilanteeni ja se vaivasi minua. Silloin, elokuun 14. heti aamulla koin, että tämä on se päivä, jolloin teen todellisen ratkaisun Jumalan puoleen. Kuitenkin tunsin päivän mittaan kuinka kaksi voimaa taisteli sisimmässäni. Vihollinen ei olisi halunnut luopua saalistaan. Jumalan Pyhä Henki toisaalta kehotti parannukseen. Veljeni kodissa oli sinä iltana tupakokous, johon lähdin mielelläni. Sinne mentiin koko perheenä. Poikamme Hannu ja vaimoni Alli olivat jo silloin uskon tiellä. Kokouksessa oli mukana myös uskova työtoverini Aulis Nirkkonen. Olin työmaalla ihaillut hänen rohkeuttaan uskon tiellä. Hänen elämästään heijastui jotain merkillisen valoisaa, ihan kadehtin sitä. Tuona iltana Veikko Hänen julisti Sanaa. Minä itkin ja kuuntelin. Hartaasti odotin, että tehtäisiin tuo herätyskokouksille tuttu kysymys: “Onko täällä ketään, jota saisimme

rukouksin auttaa?” Tulihan se kysymys viimein. En nostanut kättäni merkiksi, vaan lysähdin siihen tuolini eteen polvilleen. Siihen kävi uskova poikani Hannu ja myös hyvä vaimoni Alli. Sinä iltana minulle julistettiin kaikki syntini anteeksi Jeesuksen maahan vuotaneen veren perusteella. Kuormat kirposivat ja taivaallinen rauha täytti sydämeni. Tämä tapahtui rakkaan Oiva-veljeni kodissa.

Elämäni muuttui kokonaan. Samalla tuli hätä toisista sukulaisista, heidän sielun tilastaan. Innokkaasti todistin heille ja oletin, että kaikki tulevat heti uskoon. Eihän siinä ihan niin käynyt. Uutena, innokkaana ja juuri kaidalle tielle lähteneenä tein myös virheitä taitamattomuudessa. Kuitenkin in-toni oli aitoa, uuden uskovana hätää toisista.

Kesällä 1969 tein matkan Kanadaan poikani Hannun kanssa. Vierailimme veljeni Jussin luona Thunder Bayssä. Ajelimme sekä USA:n että Kanadan puolella ja tämä manner alkoi viehättää minua monella tapaa. Mieleen tuli ajatus; jospa muuttaisimme tänne siirtolaisina. Kotiin palattuamme pidettiin perheneuvottelu, jonka toloksena laitettiin Kanadan paperit vetämään. Seuraavana vuonna siten muutimme tänne siirtolaisina.

Kotiuduimme Thunder Bayn kaupunkiin Ontarion provinsissa. Koimme monissa asioissa ilmeistä Jumalan johdatusta. Siellä liityimme suomalaiseen helluntaiseurakuntaan ja niin saimme kasvaa uskossa yhdessä toisten siirtolaisten kanssa. Seitsemän vuoden jälkeen muutimme Calgaryyn, Albertan provinssiin. Sielläkin koimme Jumalan johdatusta ihan arjisissa asioissa. Perustimme uuden kodin, jonka kaikki perheenjäsenet tunsivat todelliseksi kodiksi. Sen puitteissa meillä kokoontui Calgaryn rukouspiiri kunnes se järjestyi helluntaiseurakunnaksi. Rakkaudella muistelemme noita aikoja.

Kolme vuotta myöhemmin muutimme Tyynen Meren tuntumaan, Vancouveriin. Sielläkin olimme mukana paikallisessa suomenkielisessä työssä. Tuolta ajalta on mielessäni erikoisesti pastori John Sievänen rohkaisevana ja ymmärtävänä sielunhoitajana. Olen itse vähän äkkipikainen luonteeltani, mutta hänen rauhallisuuttaan tarkkaillen olen saanut ongelmia tuntuvaa apua. Haluaisin Sieväsen tavoin olla nostamassa ja auttamassa jostain syystä ulkopuolelle jääneitä.

Nyt on käsillä elämäni ehtoovuodet. Olen syvästi kiitollinen Taivaan Isälle Hänen avustaan ja johdatuksesta elämässäni. Kaikki on kohdallani armoa. Se on kestänyt ja kantanut yli vaikeidenkin aikojen. Haluan jättää jälkikasvulle samat eväät kuin uskova äitini jätti meille; Jumala kuulee rukouksemme ja vastaa niihin ajallaan. Täällä multien päällä vaeltaessamme saamme siunata toisiamme jatkamaan kilvoitusta loppuun asti.

AARO VAINIO

Näin Aaro Vainio. Toivotan tälle kauppiana toimineelle Kanadan siirtolaiselle leppoisia eläkevuosia ja runsaasti suuria kaloja onkimatkoillaan kauniin British Columbian tanhuvilla.

VELJESI LAURI

Continued from page 12

Mt. Everest calls

How much did this cost?

Including the cost of all the equipment and the services needed, a trip like this costs thousands of dollars.

What affected you the most along the way?

Near the top of the mountain, along the very path that I was climbing, I saw four bodies altogether. Two of them were from this season and two were from last season. One of the bodies was someone who had been at the neighbouring campsite. I

It's better to start with the small mountains.

What now? After having climbed the world's highest mountain twice, are you looking for even more challenging projects?

I am considering the mountains in Antarctica, which pose a great challenge. I don't know whether I will attempt them; climbing interests me.

Let it be known, that Rauno Hoglin has conquered all of North America's most significant

saw how all his personal belongings, including his passport were plundered from his tent. That's when I realized that we truly leave this life empty-handed. You can't fill your pockets on your last trip. It makes you think about what is really important in this life. Every year there are fatal accidents or lives end from as a result of extreme exhaustion. The bodies are not brought back down from the mountain. Sometimes the guides let them roll down into inaccessible gorges.

What advice would you give to someone who dreams of climbing such mountains?

Busy Kathmandu street scene. Rauno's first stop was Kathmandu Nepal and then on to Tibet and Mt. Everest.

mountains, including Alaska's McKinley.

Rauno himself remains “unconquered”. It is interesting to follow his life. Will the conqueror of Mount Everest continue to make new conquests or will someone conquer Rauno himself? I wish my brother God's blessing and good health for all his days in everything he does.

LAURI KARHINEN

Jumalan lapsi

Miten päiväsi kulutat Jumalan lapsi, Vielä tuhlaatko aikaasi kallista? Sinä, oletpa nuori tai harmaahapsi, Eikö nyt aika alkaa jo toimia.

Herra lähetyskäsken antoi jo meille, Joka-ainoa työhön siis tarttukoon. Viedään viestiä taivaasta kujille, teille. Lauma Jumalan suuremmaks karttukoon.

Älä kysy hintaa, mitä maksaa Anna kaikkesi Herralle uhriksi. Hän siunauksen antaa ja kanssasi jatkaa. Kerran ikielon palkaksi saat.

Tellervo Vainio

Aktioterveisii vuodelta 2007

Menkää teille ja aito-vierille viemään sana-maa pelastavasta Va-pahtajasta.

Sitä olemme aktiona yrittäneet viedä sinne missä ihmiset ovat. Kesän aktiotoiminta alkoi Sudburystä, jossa saimme olla mukana sotaveteraanien tapahtumassa Finlandia Kodilla. Oli oikein miellyttävää tavata noita, jotka ovat taistelleet isänmaamme puolesta. Suuresti kunnoitamme heitä.

Pidämme kuukausittain tilaisuuden Parry Soundin hoitokodissa niin suomalaisille kuin englanninkielisille. Sudbryn seurakunnasta on aina innokkaita mukaan tulijoita. Suomalaisia tulee mukaan kokouksiin myös kaupungilta. Sitä kutsutaan nimellä: "Finnish Coffee Hour" ja sairaala tarjoaa kaikille kahvit päätteeksi.

Yksi kesän päätapahtumista oli suomalaisten Suurjuhlat Laurentian Yliopistolla kesäkuun 22-24 päivinä. Saimme sinne pöydän aivan pääväylän varrelta. Saimme jakaa Extra-lehteä, äänitteitä, Todistajaa ja kirjoja. Ihmiset ottivat niitä ilolla vastaan. Jaoimme kaiken, mitä meillä oli. Saimme hyvää palautetta. Monet tulivat kiittämään paketista, jonka olivat saaneet. Eräkin ystävä halusi saada Todistajan, jonka joku oli hänelle tilannut, mutta oli nyt lakanut tulemasta. Lupasimme tilata hänelle lehden.

Meillä oli myös tilaisuus mennä Finn Fest USA 2007- tapahtumaan Ashtabulas, Ohiossa, heinäkuun 26.28.07. Olimme koonneet uutta materiaalia, äänitteitä ja kirjoja. Huomasimme, etteivät suomalais-

set Amerikan puolella enää puhu Suomea, vaikka heillä on suomalainen nimi. Heille oli hyvä antaa kaksikielinen Extra-lehti. Saimme sieltä yllättäen hyvää palautetta. Jotkut tulivat hakemaan uutta pakettia ystävilleen. Eräskin pyysi äänitettä ja lehteä, sanoen lähettävänsä ne sisarelleen, joka asuu eri osavaltiossa.

Saimme itsekin kokea siunausta, sillä monet uskovat kävivät meitä siunaamassa. Suuri kiitos Herralle varjeluksesta matkoilla.

Vielä on edessä matka Uuden Englannin alueelle USAn elokuun lopulla.

Henkilökohtaisesti haluamme Aktion puolesta kiittää seurakuntia avustuksesta, jota Aktio 2007 on saanut. Kiitos myös Todistajan toimitukselle Extra-lehdistä. On hyvin viisasta, että se on kaksikielinen. Kiitos kaikille, jotka ovat auttaneet tässä yhteisessä työssä. Herra teille vaivanne palokittoon.

AKTION PUOLESTA,
OLLI JA IRJA PYYKKÖ

Mission Press on saanut ja saa jatkuvasti lahjoituksia. Olemme niistä kaikille lahjoittajille todella kiitollisia. Ilman niitä emme voisi jatkaa.

Nyt saimme erikoisen lahjoituksen: Johanna Lassilan upouuden CD:n "Tässä oon" Markku ja

Johanna lahjoittavat näitä niin paljon

kuin Todistaja tarvitsee. Valtava kiitos.

Tästä eteenpäin lähetämme jokaiselle lahjoittajalle tämän CD:n. Siis Johanna Lassila tulee kotinne laulamaan hyvän orkesterin kanssa, viihdyttää ja siunaa jopa vieraitannekin. Tämä CD on \$20.00 arvoinen. Jokaisesta ainakin \$20.00 lahjoituksesta postitamme teille. Johannan.

Korvakuulolta ja muistin varassa

Taivaan valtakunnan avaimet – mitä ne ovat? Rukous on yksi. Taivas aukeaa rukouksen avulla. Mikään hengellisen herätys ei ole tullut ilman rukousta. Toinen avain taivaan valtakuntaan on usko. Hengelliset asiat ovat uskon asioita. Usko avaa taivaan ovet ja vain uskon kautta voidaan omistaa taivaan rikkauksia.

Pikkupoika yritti avata ruusun nuppua. Hän halusi, että se näyttäisi avautuneelta ruusunkukalta. Hän yritti avata useita nappuja, mutta kaikki menivät pilalle. Pojalla oli viisas äiti. Hän sanoi, että Jumala aukaisee sen kukan sisästä päin. Opetus. Jumala alkaa aina työn sisältä, ei koskaan ulkokuoresta käsin.

Rhodesiassa oli aikoinaan hyvin rikas mies. Hän omisti melkein koko Rhodesian maan. Mutta hän kuoli tyytymättömänä, ei ollut onnellinen vaikka oli niin rikas. Jeesus opetti, että "Joka juo tätä (tämän maailman) vettä, se janoaa aina uudelleen. Mutta joka juo sitä vettä, mitä minä hänelle annan, se ei koskaan janoa." Jeesus antaa elävää vettä. Ja se muuttuu ihmisesä lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään. Elävä vesi ihmisessä kumpuaa Jumalan aikaansaamia hyviä rakkauden tekoja.

Vuosikymmenet islamilaisen joukossa elänyt lähetysjohtaja lausui - Miksi muslimit ovat niin väkivaltaisia? Siksi kun heillä ei ole isää.

L.M.

Puhelinsana - puhelinhartaus on osoittautunut hyödylliseksi yhteydenpitäjäksi seurakunnissa. Koska soittaminen on nykyään verrattain edullista on käynyt ilmi, että ihmiset kuuntelevat niitä mantereiden laidasta laitaan. Näin voi varmistaa mm. suunnitellut vierailut eri puolille maata ja tietää, mitä vierailun kohteessa olevassa seurakunnassa on meneillään. Tässä mielessä oheinen lista näistä numeroista tekee soitteluun helpommaksi:

Toronto Saalem	416 222-7474
Sudbury Siion	705 522-5540
Sault Ste Marie	705 253-2427
Thunder Bay Saalem	807 767-7875
Vancouver Kotikirkko	604 324-4447
Lake Worth Kotikirkko	561 585-1110

**Ollaanpa linjalla.
Pidetään puhelinsana ajan tasolla.**

Lahjoitukset ja testamentit

Helluntaiseurakunnat ja Mission Press Society toimivat lahjoitusten turvin. Seurakunnat tekevät arvokasta työtä suomalaisten hyväksi. Mission Press Society julkaisee Todistaja-lehteä ja pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Sekä seurakunnilla että Mission Pressillä on Revenue Canadian myöntämä veronumero, joka oikeuttaa verovähennykseksi kelpaavan kuitin kirjoittamiseen.

Lahjoituksista ja testamenteista saadut varat käytetään kristilliseen työhön.

Adressitilaukset

- Kahdeksan eri kuvaa!
- Kysy seurakuntasi kirjanmyynnistä

Tämän adressin kautta tuet Mission Press Societyn toimintaa suomalaisten siirtolaisten hyväksi Pohjois-Amerikassa.
Myyntihinta \$5.00
Hinta seurakunnalle \$3.00 + GST

MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Todistajan tilaajien huomioon:

Osoitelupukkeen yhteydessä on oikealla ylärivissä numerosarja, (esim. 09-07) josta käy ilmi tilauksen viimeinen kuukausi ja vuosi. Pyydämme ystävällisesti huomioimaan ajan ja uusia tilauksia ennen sen päättymistä.

Emme halua katkaista tilausta heti; yleensä olemme hyvin pitkämielisiä, mutta jossain vaiheessa olemme pakotetut poistamaan sen.

TOIMITUS

Odotamme myös Todistajan lukijoilta kommentteja ja mahdollisia toivomuksia lehden sisällöllön suhteen, joko sähköpostin, faxin, kirjeen tai puhelinsoiton muodossa.

TOIMITUS

Pentti ja Airi Virtanen

ovat muuttaneet
Kelownaan
Thunder Baystä.
Heidän uusi
osoitteensa:

109 - 920 Saskatoon Rd
Kelowna, BC. V1X 7P8

Puhelin: 250 868-8309
Fax: 250 868-8309

Mission Press Hallituksen kokoonpano:

Mission Pressin vuosikokouksessa Torontossa elokuun 2.2007 todettiin Oiva Iskaniuksen ja Erkki Ahosen sanoutuneen irti tehtävästään hallituksen jäseninä. Haluamme kiittää heitä vuosia kestäneestä kiitettävästä palveluksesta.

Uusiksi hallituksen jäseniksi vahvistettiin Paavo Wiitasalo ja Klaus Lehtimäki. Nykyisen hallituksen kokoonpano on seuraava: Lauri Tomminen - President, Leevi Myyrä – Sihteeri, Paavo Korpela, Markku Kansanen, Keijo Sakara, Paavo Wiitasalo, Klaus Lehtimäki ja Lauri Karhinen.

Tilaushinnat

Postimaksut ovat nousseet ja nousevat edelleen. Mission Press, Todistajan julkaisija on pakon edessä tarkistamaan tilaushintoja. Vuosikokous Torontossa päättyi seuraaviin lukuihin:

Kanadan vuosikerta \$30.00
USA \$36.00
Muut maat \$40.00
Euroina 35

Koroitukset astuvat voimaan vuoden 2008 alusta.

Tilaushinnat ovat samat sekä Kanadan että Amerikan dollareina koska niiden ero on nyt hyvin pieni. Todistaja toimii ilman mainoksia, siis on erilainen kuin toiset lehdet, ja tilaushinta peittää vain osittain kustannukset. Vajaus täyttyy lahjoituksilla. Tähän asti on Herra meitä auttanut selviämään vuodesta toiseen. Varmaan Hän auttaa jatkossakin. Muistetaan, että tämä EVANKELISTA, TODISTAJA, on meidän kaikkien yhteinen.

Tilaukset ennen vuoden vaihdetta ovat entisillä hinnoilla.

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Yhteinen aamukokous, klo 10:00
Ti • Lähetyspiiri klo 14:00
Ke • Lastenkerho klo 18:00
To • Raamattutunti klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30 Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00 Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00 Sanan ja Rukouksen ilta
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

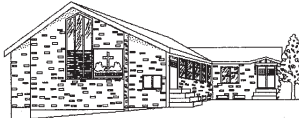
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)

Klo 11:30 (Finnish service)

Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta

Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in

English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa

Rukouskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Petri Kosonen** (807) 767-0464

Nuorisopastori Pekka Perho

Su • klo 10:00

Sunday • 11:30 am

Su • klo 18:00

Ti • Ke • To • klo 11:00

Ke • klo 19:00

Thursday • 7:00 pm

Friday • 7:00 pm

Radiolähetys Su • klo 7:00 ("HOT FM" 103,5 sekä 104,5 .)

Aamukokous ja pyhäkoulu

Family Celebration & Sunday School

Iltakokous joka toinen sunnuntai

Päivärukoushetki

Rukouskokous

Bible study & Prayer meeting

Youth Meeting

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00

English Service 11.30

To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30

Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,

4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500 '

Pastori **Markku Vainio** 1 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00

English service klo 11:30

Ke • English Bible study at 7 PM

To • Sana ja rukous klo 19:00

Pe • Youth meeting and Cell at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA

KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.

Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Hannu-Heikki Hyppönen**

(561) 493-4127

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00

klo18:00

To • klo 19:00

Pe • klo 19:00

Su • klo 9:00

Aamukokous, pyhäkoulu

Hyvän Sanoman ilta

Sana ja rukous

Nuorten ilta

Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta

WPBR 1340AM

Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Mt. Everest calls

TEXTI:
LAURI KARHINEN
PHOTO'S:
RAUNO HÖGLIN'S
PHOTO FILE
TRANSLATION:
ANNIKA HUTTUNEN

Mount Everest, in the Himalayan mountains, is the world's tallest mountain. Its highest peak measures 8848 metres, or almost nine kilometers (29028').

Rauno Hoglin has heeded the call of Mount Everest twice already. He has climbed to the top of the world's highest mountain from its southern side, from Nepal, as well as from its northern side. He last conquered it in May 2007, from Tibet's northern side of the mountain. Few people reach such "heights", which begs the question: what kind of man is Rauno Hoglin?

Rauno was born in Canada to a Finnish immigrant family. His parents immigrated to Sudbury, Ontario. While there, Rauno was born. In time, the family moved to Vancouver, by the Pacific Ocean. A healthy lifestyle and manual labour have kept Rauno in great shape. His faith has given him strength throughout his life, since he made a decision at 19 years old to follow Christ at the Vancouver Pentecostal Church. He has strived to follow the Lord in theory as well as in practice, in his everyday life. Rauno started conquering mountains in Mexico in 1990. Rauno's exciting life has included many rich experiences: visiting Japan, lots of biking, missions in Japan (in the form of teaching English), as well in British Columbia.

How did he conquer this giant of a mountain? One doesn't go there on impulse. It can be compared to reeling in a fish: slowly, by tiring it out. The timetable for Rauno's last trip was as follows: March 27, leaving Vancouver. In the beginning of April, the climbers were brought to Tibet, through Nepal, and the acclimatization to higher altitudes began. This process lasted approximately six weeks and began at base camp at an altitude of about 5200 metres.

Left: Rauno with Canadian flag with signatures of sponser's. That flag visited the summit of Mt. Everest with Rauno.

Above: Climbers at Base Camp. Mt. Everest seen in the back ground.

Slowly, the move to higher and higher altitudes began.

All in all there were six camps. The highest, camp three, was at a height of 8350 metres. It was from there, after waiting many weeks, that the final conquest of the monster of a mountain began. Some of the climbers had already dropped out by that point. For Rauno's group, the date of conquest was set as May 23rd. In Vancouver, we watched Rauno's progress daily via the internet. News of his successful climb was a joyous relief for us as the many

dangers of the climb had kept us in suspense. We remembered our courageous brother in prayer. Rauno did not return home until June 7th. It sure was not a relaxing tourist trip!

My wife, Terttu, and I had the honour of having Rauno over at our place after his trip. He was able to wash away the dusts of Mount Everest in our sauna. It was then that I posed some questions to Rauno, whom I am proud of.

Did it come to your mind that you might fail?

No, since I had such a positive attitude toward conquering that mountain. Of course, I had climbed it before from its southern side in 2004.

Continued on page 9